

El periodista Toni de la Torre publica un llibre en què analitza algunes de les claus per interpretar la sèrie televisiva de culte

'Perdidos', guia d'ús

Xavier Roca
BARCELONA

No és gaire freqüent que les nostres editorials s'interessin per publicar llibres dedicats a l'anàlisi de sèries de televisió. Ara Llibres ha fet una excepció i acaba de treure al mercat *Descifrando el misterio de 'Perdidos'*, de Toni de la Torre.

Periodista especialitzat en televisió i noves tecnologies i col·laborador de l'AVUI, De la Torre aporta amb aquest text algunes de les claus per interpretar *Perdidos*, un dels més recents fenòmens de la televisió nord-americana; un volum adreçat "als fans que es baixen d'Internet els nous episodis, i que hi poden trobar les teories que s'estan desenvolupant entorn del complex argument de la sèrie; però també als neòfits, que hi poden aprendre com es planteja una moderna sèrie de televisió que desenvolupa temes poc habituals en el mitjà". L'objectiu és, doncs, aconseguir una mena de manual d'instruccions per seguir *Perdidos*, "guiar l'espectador per una sèrie que no està feta per ser vista una sola vegada, fer-li notar detalls que se li havien passat per alt".

Perdidos es considera un objecte d'addicció per a molts seguidors que, mal-

El periodista Toni de la Torre ha publicat un assaig que proposa un estudi sobre el contingut de la sèrie 'Perdidos' ■ ROBERT RAMOS

Els supervivents de J.J. Abrams

Perdidos va estrenar-se la tardor del 2004 a l'emissora nord-americana ABC, pràcticament al mateix temps que una altra sèrie de gran èxit, *Mujeres desesperadas*. El productor i guionista d'*Alias*, J.J. Abrams, va rebre l'encàrrec de treballar en una sèrie coral que abordés una història d'aventures i supervivència després d'un naufragi, i hi

va aportar un vernís fantàstic i de ciència-ficció. El punt de partida -un grup de persones van a parar a una illa deserta després que s'estavelli l'avió en què viatgen- es desenvolupa a través d'un complex trencaclosques narratiu en què són constants els *flash-backs* que descriuen la vida anterior de cada un dels personatges.

grat tot, no estan fent que la seva emissió per TVE-1 (que n'està oferint la segona temporada) tingui una bona audiència. El principal motiu és, segons De la Torre, "el tipus d'espectador de televisió de l'Estat, acostumat a sèries tipus *Aquí no hay quien viva*. Potser a Tele-5, ben promocionada, funcionaria millor; però, en general, el tipus de públic a qui agrada *Perdidos* (jove, aficionat a les noves tecnologi-

es) no s'espera fins que el canal de satèl·lit Fox estreni els episodis, i encara menys que ho faci TVE, se'ls baixen d'Internet".

Respecte a l'escassetat de publicacions literàries a casa nostra relacionades amb sèries de televisió, De la Torre té clar que "es considera que l'espectador de televisió no llegeix, però de l'anàlisi d'una sèrie es poden obtenir reflexions tan interessants com de la d'una pel·lícula". ■

La
mirada

Joan
Tharrats

joantharrats@hotmail.com

Rosa fosc

Podem dir que en termes humorístics, la sàtira és l'humor que ha perdut la paciència. En altres camps també es perd la paciència, però no dona tants bons fruits com la mateixa sàtira. Per exemple, es comença a notar un considerable desgast en programes del cor. La fórmula està esgotada i els canvis no saben per on dirigir-se. Darrerament s'ha trobat una estratègia bastant patètica: recórrer als morts. El mort no es pot pronunciar en una tertúlia fent crits i abocant impropèris. El mort no es pot defensar si no és a través d'algú conegut que, alhora, aprofita per fer negoci a costa d'ell. Els morts són una solució que sembla que han trobat els programes del cor que disposen de tanta imaginació com una liquidadora.

Ja vam veure *Aquí hay tomate* (que té un presentador que va treure una puntuació de menys dos al test

Si els vips vius ja incorporen morbo de sèrie, els morts encara més

de lògica del *Caiga quién caiga*), expremment al màxim la mort de García Lorca. Altres morts que estan agafant quota de pantalla són Rocío Jurado, Encarna Sánchez, Ramón Sampederro (amb polígraf inclòs a *En antena*), Carmina Ordóñez, Paquirri i tants d'altres. És la tàctica de pressuposar, de llançar hipòtesis al vent, que no passaran de ser incògnites. Es tracte de xerrar, de fer veure que algú té dades importants sobre un tema referit al famós que està mort i que es queda en no res. Es tracta, en definitiva d'allargar com un xiclet o com una trama de culebró, un tema que no va enlloc però que porta afegit el complement del morbo.

Si els vips vius ja incorporen morbo de sèrie (com els *airbags* dels cotxes), els morts generen encara més expectació. Els morts sempre han estat motiu per treure'n rendiment (només cal veure els diners que costa un enterrament i tot el que l'envolta) i es veu que, en el món sensacionalista rosa, acaben de descobrir que és el seu gran salvavides, fins que l'audiència se'n cansa. És el món del rosa fosc.

Més mèdia

Televisió

Els canals generalistes assumeixen de manera equitativa la pèrdua de volum d'audiència provocat per Cuatro i La Sexta. Els canals generalistes han assumit de manera equitativa la pèrdua de volum d'audiència que els ha provocat l'aparició de Cuatro i La Sexta. Aquesta és una de les conclusions a què ha arribat l'empresa d'anàlisi Corporación Multimedia en l'estudi que ha dut a terme quan fa un any de les emissions de Cuatro i més de mig any de les de La Sexta. L'estudi apunta que els canals generalistes han perdut, cadascun d'ells, un per cent de quota de pantalla mensual i que aquest fet forma part d'un procés general de fragmentació de l'audiència que es constata també

amb el fet que només guanyen quota de pantalla els canals nous i els canals temàtics.

La televisió internacional de França comença a emetre el 6 de desembre. France 24, el canal francès internacional dedicat a la informació contínua, començarà a emetre el 6 de desembre vinent. France 24 impulsa el govern francès amb l'objectiu de disposar

'House' és un dels èxits de Cuatro ■ CUATRO

d'un canal de televisió propi que segueixi el model de la CNN. Les emissions de France 24 es podran seguir per satèl·lit i per cable a Europa, el Pròxim Orient i l'Àfrica. El pressupost de France 24 per al 2007 és de 86 milions d'euros, una quantitat que, segons els seus promotors, n'assegura la tranquil·litat econòmica.

El canal National Geographic posa en marxa un espai contenidor per a l'estrena de documentals. El canal National Geographic (Digital +) comença a emetre l'espai contenidor *Especial domingo*, que es dedica a l'estrena de documentals com ara *Dentro de un concierto de los Rolling Stones*, que és el que es proposa avui. L'espai té prevista l'emissió d'altres reportatges com ara *Supers-*

National Geographic comença la sèrie de documentals amb un treball sobre els Rolling Stones ■ NATIONAL GEOGRAPHIC

estructuras: el hotel de hielo i Construcciones mortales.

Premis

Lliurament dels guardons de l'APEI/PRTV. L'Associació d'Informadors de Premsa, Ràdio i Televisió (APEI/PRTV) ha concedit els seus guardons

anuals, que han recaigut, entre d'altres, en els radiofonistes Justo Molinero i Jordi Basté, en el diari *La Vanguardia*, en els periodistes de Televisió de Catalunya (TVC) Pere Escobar, Mònica Terribas i Núria Solé i en el de TVE-Catalunya Francesc Cruanyes.